

נושא העבודה :

עדותו של אהרון ברק ,

הרפלקציות האישיות של חברי הקבוצה והרפלקציה הקבוצתית

שם הסרטון : הצלתו אהרון ברק

קבוצה מספר : 9

שמות חברי הקבוצה :

יונתן לאלזרי, אלון דגמי, אורי יצחקי, עומר בוסי

כיתה י4

2023

תסריט : יונתן לאלזרי, אלון דגמי, עומר בוסי
צילום : עומר בוסי
עריכה : יונתן לאלזרי
בימוי : אורי יצחקי
מפיק : אלון דגמי

שחקנים : גליה אהרוני, יהלי ששון, אורי יצחקי, דוד ששון

הסרטון מבוסס על עדותו של : אהרון ברק

”הצלתו של אהרון ברק”

עדותו של אהרון ברק

אהרון ברק, בתקופת השואה היה ילד קטן בעיר קובנה, ליטא. רוב הילדים היהודים למדו בבתי ספר מעורבים- יהודים ולא יהודים.

אימו של אהרון הייתה מורה ואביו היה עורך דין שעזר ליהודים לעלות לארץ.

כשהגרמנים עלו לקובנה הם פגעו קשה ביהודים.

הם ריכזו אותם בגטו קובנה.

בגטו היה צפוף ומחניק לא היה אוכל, אסור היה להיפגש עם חברים והתנאים היו מאוד מאוד קשים וליהודים היה אסור לצאת מהגטו.

הוריו של אהרון הסתירו אותו בעליית גג כמעט 3 שנים, אהרון היה רעב כי היו פעמים שלא היה אוכל לתת לו. כשאביו שמע שהגרמנים רוצים לחסל את הגטו הוא החליט שחייבים להוציא את אהרון מהגטו למקום בטוח יותר.

הוא מצא משפחה ליטאית בכפר קטן מחוץ לקובנה שהסכימה להחביא את אהרון ואימו אצלה בבית על מנת להצילם.

כדי לצאת מהגטו אביו רקם תוכנית : אהרון הוכנס לשק שבו היו מעבירים מדים של גרמנים שהיו תופרים בגטו אל מחוץ לגטו ואמרו לו לא להוציא הגה עד שיצאו מהגטו, יגיעו למקום מבטחים ויוציאו אותו מהשק.

אימו יצאה מהגטו תמורת שוחד שקיבלו חיילים שהסכימו להעלים עין ולאפשר לה לצאת מהגטו. אהרון ואמו הצליחו לצאת מהגטו והגיעו לכפר.

האיכר שהם התחבאו אצלו נתן לאהרון צלב לשים על צווארו כדי שיראה כמו אחד מילדי הכפר ולא יחשידו שהוא יהודי.

במהלך היום אהרון ואימו התחבאו מאחורי קיר שהאיכר בנה באחד החדרים בביתו. הם היו צריכים לשמור על השקט. האיכר היה מביא להם לשם אוכל. האיכר שהחביא אותם בביתו לקח סיכון גדול מאוד וסיכן את חייו וחיי משפחתו משום שלא הסכימו לוותר על אנושיותם וכבודם לחיי אדם.

כשהסתיימה המלחמה אהרון ואימו חזרו לקבנה ומצאו את אביו ויחד הם עלו לארץ.

אהרון למד בבית הספר והיה תלמיד מבריק. כשגדל הוא למד משפטים ובהמשך הפך לשפוט ונשיא בבית המשפט העליון.

האיכר ומשפחתו הוכרו כחסידי אומות עולם משום שעזרו להציל יהודים בתקופת השואה.

שבעים שנה אחרי נסע אהרון ברק לליטא ונפגש עם המשפחה.

לאהרון יש שני מסרים עיקריים:

1. צריך לשמור על קיומה של מדינת ישראל.
2. אנושיות וכבוד האדם הם ערכים שבלעדיהם החיים הם לא חיים.

רפלקציה קבוצתית:

יונתן: אני מרוצה מהתוצאה של הסרטון מעבר להצגת העדות יש בו אפקטים מעניינים, הצבע והסאונד מתאים לתקופה ולסיפור. השחקנים שהשתתפו בסרטון היו נהדרים ושיתפו אתנו פעולה. למדתי ראות על עצמי שאני אחראי ואני עומד בזמנים ומבצע משימות על הצד הטוב ביותר.

אלון: תהליך כתיבת העבודה היה מהנה! שמחתי לעבוד עם חבריי לקבוצה בשיתוף פעולה, למדתי מתהליך העבודה ומתרומתו של כל חבר לתהליך. העשרתי את הידע שלי בנושא, למדתי מה הם ערכי ההתמדה, דבקות במטרה וחריצות!

עומר: יש חשיבות רבה לפרויקט כיוון שכיום לאט לאט ניצולי השואה הולכים ונעלמים והדור של היום מבין דברים רק דרך האינטרנט והפלאפונים הפרויקט חושף את הדור הצעיר לנושא השואה – כפי שכתוב בכניסה לבית הספר "עם שלא יודע את עברו ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפל" ואני חושב שפרויקט מדגיש את החשיבות של ההיסטוריה של העם שלנו.

אורי: בחלק של העריכה אני חייב לתת קרדיט ענק לעורך המוכשר שלנו יונתן שעבד שעות בשביל לערוך את הסרט שלנו בצורה הטובה ביותר אם זה בהוספת סאונדים או באפקטים נהדרים. ולהודות למפיק שלנו אלון שדאג שהכל יהיה מטוקטק ומושלם. כמובן לצלם עומר שהיה איתי בכל רגע נתון שצילם הכל מספר פעמים רק בשביל שתהיה זווית הכי טובה.

רפלקציה:

שם התלמיד: יונתן לאלזרי

בהתחלה לא ממש הבנתי על מה מדבר הפרויקט ולא הייתי בטוח איך ניצור סרט. כשהתחלנו את התהליך וכל אחד מחבריי הקבוצה לקח תפקיד, בחרתי להיות העורך.

הכנת הסרטון ולימוד העריכה ממש קסמה לי ונשאבתי לה, אני ממש נהנה לערך וסייעתי לחבריי קבוצות אחרות. כל אחד מחבריי הקבוצה לקח על עצמו אחריות על תפקיד שונה, היה שיתוף פעולה בינינו ומאוד נהנינו לעבוד יחד.

אני חושב שהנצחת השואה והעברת עדויות של ניצולי שואה דרך סרטונים זו חוויה מרגשת ועוצמתית. סרטונים קצרים יקרבו את הנוער ויחשפו אותם לנושא.

היו לנו קשיים בהתחלה בהגדרת התפקידים אך עם הזמן גיבשנו את התפקיד בהתאם לכישורים שלנו. קושי נוסף היה בזמן עריכת הסרטון, כמה שהסרטון הוא קצר הייתי צריך לתקן ולשפר אותו מספר פעמים בזמן קצר. במטרה להגיע לתוצר הסופי שיעביר את העדות ואת המסר בעדותו.

אני מרוצה מהתוצאה של הסרטון מעבר להצגת העדות יש בו אפקטים מעניינים, הצבע והסאונד מתאים לתקופה ולסיפור. השחקנים שהשתתפו בסרטון היו נהדרים ושיתפו אתנו פעולה. למדתי ראות על עצמי שאני אחראי ואני עומד בזמנים ומבצע משימות על הצד הטוב ביותר.

רפלקציה :

שם התלמיד: אלון דיגמי

עם הצגת הפרויקט בפנינו בתחילת השנה, לא ממש ידעתי והבנתי לקראת מה אנו עומדים. היו חששות מהיקף הפרויקט ומההתמודדות אתו .

החששות פגו אט אט עם התקדמות הפרויקט והליווי של הצוות בסבלנות ותוך מענה לקשיים שעלו .

תהליך העבודה התחיל כאשר חשבנו יחד על מי נכתוב את העבודה. צפינו במספר עדויות של ניצולים ולמדנו את סיפור חייהם. הסכמנו פה אחד שאהרון ברק הוא אדם מעורר השראה שנרצה להעמיק בסיפור חייו .

חקרנו את חייו מיום היוולדו ועד היום. נחשפנו לעדותו המרגשת ולאדם המרשים שהוא. למרות ילדותו הקשה בגטו, הציב לעצמו מטרות, עמד בהם בגבורה והשאיר חותם משמעותי במדינתנו. לאחר מכן כתבנו יחד כל חברי הקבוצה ואני את התסריט. כחלק מהכתיבה הפגנו יצירתיות ושיתוף פעולה. לבסוף הגענו לתסריט עשיר הכולל את סיפור הישרדותו .

תהליך כתיבת העבודה היה מהנה ! שמחתי לעבוד עם חבריי לקבוצה בשיתוף פעולה, למדתי מתהליך העבודה ומתרומתו של כל חבר לתהליך. העשרתי את הידע שלי בנושא, למדתי מה הם ערכי ההתמדה, דבקות במטרה וחריצות!

בחלוקת העבודה תפקידי היה מפיק הסרט .

אני מעריך כי הפרויקט תרם רבות ליכולת הלמידה שלי ואני בטוח כי הדבר יסייע לי בעתיד בהתמודדויות עם התנסויות מאתגרות בהמשך הדרך.

רפלקציה :

שם התלמיד : עומר בוסי

הציגו לנו את הפרויקט בראשית שנה לאחר הצגתו בחרנו אני וקבוצתי עדות ולאחר צפייה ממושכת בכל העדויות בחרנו לבסוף את העדות של אהרון ברק.

ישר לאחר מכן התחלנו לעבוד על כתיבת התסריט עשינו פגישות בזום עם נציגי הפרויקט והתחלנו לתכנן את הסרט כל אחד זרק רעיונות ולא היה קל עם חברי התוכנית שתקנו אותנו ולתקן ביחד היה קשה אך גם גיבש אותנו ושיפר לנו את התסריט רבות .

ולבסוף יצא לנו התוצר הסופי של התסריט תפקידי בקבוצה הוא הצלם כשהתחלתי ללמוד על הצילום לא כל כך הבנתי כלומר מדובר ולאט לאט נשאבתי אל סודות המצלמה והתחלתי לצלם הפקת הסרט הייתה לא קלה הוא מסובכת מאוד.

הקושי העיקרי שאני נתקלנו בו היה סצנת הבריחה של אהרון גברנו על הקושי הזה בזכות רעיונות יצירתיים של חברי הקבוצה ולבסוף הצלחנו לצלם את הסצנה הזאת מבחינה רגשית חשבתי בהתחלה שזה לא כל כך יפריע לי ולא ירגש אותי אך לאחר שנשאל אותי על צילום הסרט וממש הייתי בתוכו הפקת וצילום הסרט היית מאוד מרגשת ומעצימה ביום הצילומים היינו תחת לחץ רב כי סוף סוף הגענו ליום שלו ציפינו היה מאוד כיף מרגש לעשות את הסרט הזה הוא למרות כל הקשיים אנחנו מאוד שמחים מהתוצר הסופי ומאד מרוצים.

יש חשיבות רבה לפרויקט כיוון שכיום לאט לאט ניצולי השואה הולכים ונעלמים והדור של היום מבין דברים רק דרך האינטרנט והפלאפונים הפרויקט חושף את הדור הצעיר לנושא השואה – כפי שכתוב בכניסה לבית הספר "עם שלא יודע את עברו ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפלי" ואני חושב שפרויקט מדגיש את החשיבות של ההיסטוריה של העם שלנו.

רפלקציה :

שם התלמיד : אורי יצחקי

הציגו לנו את הפרויקט בראשית שנה לאחר הצגתו בחרנו אני וקבוצתי עדות, בחרנו את העדות לפי פנים מוכרות. מכולם הכרנו את אהרון ברק הכי טוב בגלל שהוא היה נשיא בית המשפט העליון .

לאחר מכן עבדנו על איזה סצנות מהעדות לוקחים לסרט זה היה קשה אבל לבסוף בחרנו את הסצנות שמראות את העדות בצורה הכי ברורה וטובה.

לאחר מכן בנינו תסריט היה מאתגר אבל עם קצת עזרה מצוות ההפקה הצלחנו לבנות את התסריט באופן שמעביר את המסר הכי טוב.

תפקידי בסרט היה הבמאי ושחקן משנה , תפקיד זה לא היה פשוט כלל וכלל בגלל שהיה לנו זמן מוגבל לצלם.

ביום הצילומים היה ממש חם, אני והצלם הלכנו עם השחקנים לכל עמדות הצילום ובחנו אותם ואחר כך גם צילמנו שם. הקושי הגדול ביותר היה המריבה בין הצוות בגלל הלחץ בגלל הלחץ אבל עברנו גם את זה לבסוף הסרט יצא באיכות הכי גבוהה שאפשר ואני חושב שהצלחנו במשימתנו.

בחלק של העריכה אני חייב לתת קרדיט ענק לעורך המוכשר שלנו יונתן שעבד שעות בשביל לערוך את הסרט שלנו בצורה הטובה ביותר אם זה בהוספת סאונדים או באפקטים נהדרים . ולהודות למפיק שלנו אלון שדאג שהכל יהיה מטוקטק ומושלם. כמובן לצלם עומר שהיה איתי בכל רגע נתון שצילם הכל מספר פעמים רק בשביל שתהיה זווית הכי טובה .

אני מרוצה ממש מתוצאת הסרט , הוא יצא מכבד מושקע ערוך נהדר עם כל האפקטים של פעם והשחור לבן התפאורה הנהדרת של הסרט וכל הצוות שעזר אחד לשני ותמך . וגם לצוות ההפקה שעזר לנו ממש תודה לכולם .